

Janja Đoković

Iznad
.....
vremena

M
Vukotić
Media

Beograd, 2025.

 Ne laži me violino

U noćima poput ove, ne dolazi san na oči
Samo neke tmurne misli i sećanja teška gore
Bež' te misli u daljinu, ko vas zove
Dovoljno sam suza lila, isplakala malo more

Sad je vreme za radosti, pa budite moji gosti
Spremila sam sve po redu i muziku da vam peva
Lepršavost meku hoću, da me dira, da me mazi
Da se duša sva istopi i daleko bol otera

I ako me žica dira, ne štedi se violino
Pusti zvuke setne pesme da mi šapću i obraze
zarumene
Da istera to iz grudi što ni sama ne znam šta je
Da mi lakne, da prizovem tu lepotu, te radosne
uspomene

Šta je život ako slutnja tu je
Samo ropot i kaljuga crna, teška
Zato laži violino, sve verujem
Al' ne laži da je sreća pored mene
I ljubiti da je greška.

Za napuniti dušu i poneti

Devojčica, iz svog kutka viri često
To je njeno tajno mesto
Jer je brani od pogleda ili nekih grubih reči
Nekim čudom, kutak može da ih spreči

Na krilu joj knjiga leži
Ponekad joj suza sklizne, pa se onda opet smeši
Odan drugar, svet iz mašte
Koji može sve da reši

U knjigama posluženje
K'o u market da je ušla
Odabere i šta voli to poruči
I ponese, ne u kutak, nego kući

Poverenja pune vreće
Bar kilogram zagrljaja
Teglu punu poljubaca
Čokoladnu tonu sreće

Hajde mila devojčice
Pusti lice da ti sija, kaži sebi
Sve je dobro i lepo je
Sad uživam, baš mi prija.

A large, ornate, black decorative flourish on the left side of the page, featuring intricate scrollwork and a heart-like shape at the bottom. The word "Bez" is written in a large, elegant, black script font, followed by "fleke" in a smaller, similar script font. A dotted line extends from the end of the word "fleke" to the right.

Bez fleke

Koje to izbore pravimo, da li su dobro osmišljeni?

Ima li ispravnih ili ne i zašto?

A šta je sa nama?

Čije to stope sledimo ili ih uporno izbegavamo?

Samo pitanja, a odgovori leže i ne znamo pod kojim
tepihom.

Ili nisu ni vraćeni sa dubinskog čišćenja.

Ako su tu i ne vidimo da fale, onda je to zaludno
obavljen posao.

Do sada smo ih samo gazili, preskakali i retko
gledali.

A, da li smo uopšte nešto videli?

Šteta ako nismo jer fleke nekad mogu da prizovu
dragocene

Al' ne tako poželjne istine.

Ležim, a olovka vuče, zove
Hoće nešto da napišem, a puna mi glava
Nemir mi se uvuk'o pod kožu
Smirite se misli budne, treba da se spava

A leto je bilo lepo
Ljubav moja i jedina
Dok ti spavaš pored mene, ja se bojim
Slutim, u snovima nisam tvojim

I smešiš se, a ja gorim
S' kim si sada, šta ti priča
Nije dobro, znam ne valja
Da li ludim, s' kim se borim?

Novi dan će doći
I sve novo, šta bude na redu
A sve je u redu
I tako je dok je dana, al' stići će noći

Neću smeti ni da pitam
Odgovora ja se bojim
Zato ćutim, jedva dišem
Samo živim, ali ne znam dal' postojim.

A large, ornate black decorative flourish on the left side of the page, featuring intricate scrollwork and floral motifs. The title "Na sedmom nebu" is written in a cursive script across the middle of the flourish.

Na sedmom nebu

Taj stepenik ništa nije
Po tri, čet'ri ona grabi
Ne zna šta će od miline
Svom draganu u zagrljaj,
Jedva čeka da se vine

Sva od želje ustreptala
Nikog ništa i ne pita
Ljubiti ga neće stati
Lakonoga milom hita

Ni sto trnja ne bi moglo
Bosonogu da je spreči
Voljenome da ne stigne
I poljupcu koji leči.

